

[Per Hækkerup.]

havde sagt var en vigtig bestanddel af oppositionens politik, nemlig spareprogrammet. Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte en mere generel udtalelse om dette spørgsmål, som jeg gerne vil genkalde i erindringen. Det ærede medlem sagde om sit parti:

„Vor socialpolitiske linje ligger ganske klar. Om hjælpen til de mennesker, der er ramt af ulykker og nød, de mennesker, der er handicappet fra fødslen, hvad enten det er blinde, vanføre eller invalider, om hjælpen til enker og faderløse børn er der ingen politisk diskussion. Der, hvor den politiske diskussion begynder, er med hensyn til fordelingen af byrder og goder til mennesker, der kan klare sig selv, som har fuld beskæftigelse, selv kan klare en høj levestandard.“

Det, jeg nu godt kunne tænke mig at få at vide, er, hvad det ærede medlem egentlig mener med denne udtalelse. Jeg tror også, det vil have en vis interesse for vælgerne at få at vide, hvad der egentlig ligger i denne erklæring. Vi kan måske få en vis belysning af spørgsmålet ved at se på den måde, hvorpå de to oppositionspartier i den foregående samling har taget stilling til et par vigtige socialpolitiske spørgsmål.

For ikke så forfærdelig mange måneder siden skulle tinget tage stilling til spørgsmålet om en meget nødvendig forhøjelse af arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det høje ting vedtog at forhøje den daglige understøttelse for en arbejdsløs forsørger fra 14 kr. til 17 kr. om dagen. Ethvert menneske vil være klar over, at med 17 kr. om dagen kan en familie ikke hengive sig til nogen særlig voldsom luksustilværelse. Alligevel stemte de to partier imod denne meget beskedne forhøjelse.

Vi har måske også et fingerpeg om, hvad det egentlig er, det ærede medlem mener, når han taler om dem, der i kraft af den høje beskæftigelse selv skal kunne klare deres høje levestandard, hvis vi tænker på, at vi ligeledes i vinter måtte tage stilling til et spørgsmål om forhøjelse af sygelønnen, og at regeringspartierne da var alene om at gennemføre en forhøjelse af sygelønnen for forsørgere fra 14 kr. om dagen til 21 kr. om dagen. Heller ikke

det kunne oppositionen være med til, og i begge tilfælde har jeg forstået oppositionens argumentation således, at man mente, det var noget, som ikke kom statskassen ved, at det var noget, man ikke ville være med til, for hvis statskassen påtog sig sin part af udgifterne ved disse meget beskedne forhøjelser, ville det vanskeliggøre, måske endda være med til at blokere de skattelettelser, som oppositionen så letsindigt slår om sig med.

Jeg vil nok sige, at når man vurderer oppositionens stilling over for så påtrængende socialpolitiske opgaver og sammenligner den med, hvad der ligger i oppositionens skattelettelsesforslag, får man et indtryk af, at den højtærede statsminister havde helt og fuldt ret, da han karakteriserede oppositionens program udelukkende som et fordelingsprogram og oven i købet som et fordelingsprogram, der har den usædvanlige hensigt at gøre det gunstigere for dem, der har de store indtægter, og enten kun at gøre det meget lidt gunstigere eller slet ikke gunstigere for dem, der har de små indtægter.

Oppositionen har gennem flere af sine talere i dag forsøgt at give indtryk af, at man følger en særlig familiepolitisk linje. Også det synes jeg kan være ganske interessant at få belyst gennem nogle eksempler på, hvad det er for virkninger, oppositionens forslag vil få. Jeg skal tilslutte mig at referere til, at medens det forslag, vi f. eks. havde stillet med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelsens forhøjelse, ville betyde, at en arbejdsløs forsørger med 2 børn ville få maksimalt sin ugentlige understøttelse forhøjet med 33 kr., altså fra 126 kr. til 159 kr. — og det ville oppositionen altså ikke være med til, det ville man ikke tage medansvaret for, det stemte man imod — så ville den samme forsørger, hvis han havde 2 børn og havde en skattepligtig indkomst på 8 000 kr., efter oppositionens forslag få en skattelettelse på årlig 142 kr. Jeg tror ikke, der hører megen fantasi til at forestille sig, hvad det bliver for socialpolitiske virkninger, der fremkommer af en sådan kombination af social nedskæringspolitik og en meget skæv politik vedrørende fordelingen af skattelettelserne.

Hvis den samme forsørger med 2 børn